

شماره ۲۰۵۳
تاریخ ۱۳۸۱ / ۲ / ۱۸

پیوست

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

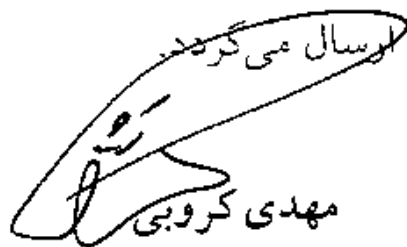
بتعمیل

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۱۱۱/۱۱۵۹ صبح
تاریخ ثبت: ۸۱۲/۲۸ عصر
اقدام کننده:

شورای محترم نگهبان

طرح اجرای اصل سی و هشتم (۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۱/۲/۱۸ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی در عنوان و متن به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروی
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتوس

شماره ۲۰۵۳

تاریخ ۱۳۸۱ / ۲ / ۲۸

پست

بیتسالی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۱۸۱۱۵۹

تاریخ ثبت: ۸۶۲۲۸

اقدام کننده: عصر

طرح منع شکنجه

ماده ۱ - موارد مذکور در این قانون در حکم شکنجه بوده و اعمال آن ممنوع

می باشد:

- ۱ - هرگونه اذیت یا آزار بدنی برای گرفتن اقرار و نظایر آن.
- ۲ - نگهداری زندانی به صورت انفرادی یا نگهداری بیش از یک نفر در سلول انفرادی.
- ۳ - چشم بند زدن به زندانی در محیط زندان یا بازداشتگاه.
- ۴ - بازجوئی در شب.
- ۵ - بی خوابی دادن به زندانی.
- ۶ - انجام اقداماتی که عرفاً اعمال فشار روانی بر زندانی تلقی می شود.
- ۷ - فحاشی، به کار بردن کلمات رکیک، توهین یا تحقیر زندانی درحین بازجوئی یا غیر آن.
- ۸ - استفاده از داروهای روان گردان و کم و زیاد کردن داروهای زندانیان مریض.
- ۹ - محروم کردن بیماران زندانی از دسترسی به خدمات درمانی ضروری.
- ۱۰ - نگهداری زندانی در محلهائی با سرو صدای آزاردهنده.
- ۱۱ - گرسنگی یا تشنگی دادن به زندانی و عدم رعایت استانداردهای بهداشتی و محروم کردن زندانی از استفاده از امکانات مناسب بهداشتی.
- ۱۲ - عدم طبقه بندی زندانیان و نگهداری جوانان یا زندانیان عادی در کنار زندانیان خطرناک.
- ۱۳ - جلوگیری از هواخوری روزانه زندانی.
- ۱۴ - ممانعت از دسترسی به نشریات و کتب مجاز کشور.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۰۵۳

تاریخ ۲۸ / ۲ / ۱۳۵۹

پست

بیت‌نهایی

۱۵ - ممانعت از ملاقات هفتگی یا تماس تلفنی زندانی با خانواده‌اش.

۱۶ - فشار روانی به زندانی از طریق اعمال فشار به اعضاء خانواده زندانی.

۱۷ - ممانعت از ملاقات متهم با وکیل خود.

۱۸ - ممانعت از انجام فرائض مذهبی.

تبصره - در موارد ضرورت برای کشف فوری جرائم محتمل الوقوع بازجوئی از متهم در جرائم ذیل با چشم بسته و در ساعات شب و همچنین ممانعت از دسترسی به نشریات خبری برای حداکثر یک هفته و نگهداری به صورت انفرادی برای مدت پانزده روز با قرار رئیس شعبه دادگاه رسیدگی کننده که باید مدلل و مستند به دلایل توجیهی باشد بلامانع است. تمدید مدت بازداشت انفرادی در صورت ضرورت یا تأیید دادگاه تجدیدنظر فقط برای پانزده روز دیگر بلامانع است.

۱- فعالیت در شبکه‌های قاچاق مواد مخدر.

۲- هرگونه اقدام مسلحانه.

۳- گروگانگیری و آدم‌ربائی.

۴- جاسوسی به نفع بیگانگان.

۵- عضویت در گروههای محارب.

- در موارد (۴) و (۵) اقدامات فوق‌الذکر باید به وسیله وزارت اطلاعات تقاضا شده

باشد.

ماده ۲ - هر روز نگهداری افراد موضوع این قانون بصورت انفرادی و هر روز

نگهداری بیش از یک نفر در سلول انفرادی معادل ده روز زندان محاسبه می‌شود.

ماده ۳ - در کلیه اوراق بازجوئی لازم است موارد ذیل دقیقاً و کاملاً درج شود:

۱ - محل جلسه بازجوئی

۲ - ساعت شروع و ختم جلسه بازجوئی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۰۵۳

تاریخ ۱۳۸۱ / ۲ / ۲۸

پست

مبتغیان

۳ - نام مأمور یا مأمورانی که بازجوئی کرده یا هنگام بازجوئی حضور داشته‌اند و امضای آنها.

۴ - امضاء و یا اثر انگشت فرد بازجوئی شده.

اوراقی که فاقد این مشخصات باشد یا این مشخصات بعد از جلسه بازجوئی به آنها الحاق شده باشد کلاً از درجه اعتبار ساقط است.

ماده ۴ - کلیه افاریر و اعترافاتی که بدون رعایت مفاد این قانون از متهم اخذ شده و در دادگاه از طرف وی مورد انکار قرار گیرد در صورت عدم وجود ادله و قرائن قابل قبول دیگر از درجه اعتبار ساقط و از عداد دلایل خارج خواهد شد.

ماده ۵ - محل نگهداری زندانی باید به وکیل یا خانواده وی اعلام شود، در صورتی که زندانی در محلی غیر از بازداشتگاهها یا زندانهای رسمی تحت مدیریت سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور نگهداری شود، نگاهدارنده و اعزام کننده به حبس تعزیری از سه ماه تا دو سال محکوم می شود.

ماده ۶ - برای نظارت بر نحوه رفتار با افراد بازداشت شده و زندانیان و اطمینان از رعایت این قانون شورائی تحت عنوان «شورای نظارت بر نحوه رفتار با زندانیان» مرکب از سه نفر نماینده از طرف قوه قضائیه، سه نفر به انتخاب مجلس شورای اسلامی و سه نفر به انتخاب دولت تشکیل می گردد. اعضای این شورا هر زمان که لازم بدانند مجازند به صورت جمعی و فردی از کلیه بازداشتگاهها و زندانها بازدید نموده و در صورت اطلاع از اعمال هرگونه شکنجه گزارش آن را به رؤسای سه قوه منعکس و یک نسخه از آن را جهت برخورد با متخلفین به مرجع قضائی ذی ربط اعلام کنند. مرجع قضائی مذکور موظف است خارج از نوبت به گزارش رسیدگی و متخلف یا متخلفین را محاکمه و نتیجه را به رؤسای سه قوه و

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۰۵۳ - ۹

تاریخ ۲۸ / ۲ / ۱۳۵۹

پست

بیت

این شورا اعلام نماید.

ماده ۷ - اعضای «شورای نظارت بر نحوه رفتار با زندانیان» در حیطه انجام وظایف تعریف شده در این قانون قابل تعقیب و پیگرد قضائی نیستند.

ماده ۸ - متخلف از موارد فوق اعم از آمر و مأمور و مسؤولینی که از اعمال شکنجه مطلع بوده و آن را به مراجع مسؤول اطلاع نداده‌اند و افراد و مسؤولینی که برای نظارت شورای مذکور در ماده (۶) همکاری نکنند در مرتبه اول به سه تا شش ماه زندان و یک سال انفصال از خدمات دولتی و در مرتبه دوم به شش ماه تا یک سال زندان و سه سال انفصال از خدمات دولتی محکوم می‌گردند.

ماده ۹ - رسیدگی به جرائم موضوع این قانون خارج از نوبت و به صورت علنی انجام می‌شود.

ماده ۱۰ - این قانون از تاریخ تصویب لازم‌الاجراء است.

طرح فوق مشتمل بر ده ماده و یک تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ هجدهم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی